

Hősök, mártírok, áldozatok és szentek az antikvitástól a modernitásig

Prof. Dr. Maróth Miklós, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat elnökének „Két ókori katonaszent” című előadásával veszi kezdetét a Károli Gáspár Református Egyetem „Hősök, mártírok, áldozatok és szentek az antikvitástól a modernitásig - Hol húzódnak a történelmi értelmezések határai?” történettudományi konferenciája november 7-én.

„Hősök, mártírok, áldozatok és szentek az antikvitástól a modernitásig - Hol húzódnak a történelmi értelmezések határai?” címmel tart kétnapos konferenciát a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészet- és Társadalomtudományi Karának Történettudományi Intézete 2019. november 7-8. között az egyetem Dózsa György úti épületében (1146 Budapest, Dózsa György út 25-27.).

Az ülészakot Prof. Dr. Zsengellér József, az egyetem rektora nyitja meg. A bevezető előadást Dr. Maróth Miklós akadémikus, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat elnöke tartja. A konferencián 24 előadás hangzik el a hősiességről, a mártíromságról, valamint a történelem áldozatairól és szentjeiről. Az egyetem oktatói mellett számos hazai és határon túli történész mutatja be kutatási eredményeit, mint például Földváryné Dr. Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottság elnöke, de előadást vállalt Dr. Kónya Péter is, az Eperjesi Egyetem rektora.

Röviden a konferenciáról:

Korunk globalizációs civilizációjában is sok szó esik hősekről, mártírokról, áldozatokról és szentekről. Nem csupán a nyugati kultúrkörben, hanem azon túl is. E kategóriák ugyanis időtől és tértől függetlenül az emberiség hajnala óta minden civilizációban, azok jellegének megfelelően, jelen vannak. Amit az európai kultúra erről vall: leginkább római örökség, görög gyökerekkel. Sajátos, hogy Achilleus, Hektór, Mucius Scaevola, Horatius Cocles vagy Nagy Sándor a magyarság körében is évszázadokig olyan történelmi alakok voltak, akik ott álltak Hunyadi János, Dobó István, Zrínyi Miklós vagy Bem apó elképzelt Pantheonja mögött. A szentté avatott magyar királyok és királynéok pedig örökre szólóan bevitték a magyar nevet az egyetemes kereszténység életébe. A Magyar Királyság sohasem akart mártír lenni, de a 16. században az lett. Elsősorban nem bűnei, hanem az oszmánok hatalmi túlsúlya miatt. Tény azonban, hogy a mártíromság sorsától azóta sem tudunk megszabadulni: történelmi nagyjaink többnyire olyan hősek, akik mártírok is lehetnének; s olyan mártírok, akik egyben hősek is. Áldozatai korszakunk azonban markánsan XX. századi: nem csak népünk fiai és leányai lettek martalékokká, miként az évszázadokon át rendre megesett, hanem államunk, nyelvünk és kultúránk is végveszélybe került. A jelen új eszményképek megragadását teszik lehetővé és szükségessé a békésnek, nyugodtnak és építkezőnek tűnő 21. évszázadban. Kérdés azonban, hogy ezzel akarunk-e és tudunk-e élni. A konferencia az előbbi gondolatok kapcsán keresi a választ az időtlen egyéni és közösségi sorskérdésekre.